

Ferhengê Dimilî (Zazakî) û Kurmancî (A-a)

Seîd VEROJ

DİMİLÎ

a: 1. Sey gelek alfabeyanê ziwanê bînan kirdî de zî tîpa vernî ya alfaba ya. 2. Nîşana hayret û gazî ya.
*A! çiqas rind a. 3. Bêro pey qisan mana makfîyea ê qisan nîşan dana. * Şewa tarî. Dara girde. 4. Bêro vernîda namanê kerdoxan ê zemîran mana wayîr bîyayişê dana. *A mi, a to, a jê/ja, a zana. 5. Fiîla alîkar a. * Namey keynada mi Delal a. Ez mamusa ya. 6. “a” bêro vernîya qorî zerfan(pronavan) dereca ênan hera kena. * Ver/ aver, pey/apey, cêr/acêr, cor/ acor. 7. Vernîya tayê kelfîman de bêro bena fiîla alîkar, sey ve ya kurmacî ya. * Akewtiş/veketin, abiyayış/ vebûn, aqetnayîş/ vegetîn.

aa: bêro vernîya cumleyan mana nîda dana ay cumle. *Aa! eno hawa bî?

aba: yew bêj xeftanê) piragirewtîşî.

Abbasî: barixa Abbas bîn Abdulmutalîb î, ke Iraq û Misir de xelîfetî kerda.

abêna: bîyayışeya têkilîya cinsî. bw. dena, nîya.

abênayîş: têkilîya cinsî de livê carmêrdî. bw denayîş, nayîş.

abênaya (e): cenîya ke bi reyde têkilîya cinsî bîya.

abîrr: çiyo ke tûmî ra ameyo abîrrnayîş.

abîrrnayîş: ganî yan zî merde, cêrakerdişeya du (di) çiyan.
* Gede shit ra abîrrna. * Bizê xo bol ra abîrrnayîş. bw. aqitnayîş.

abîrryayîş: 1. Cêra bîyayışeya du çiyan. 2. Vindertişê varayışê varanî.

KURMANCÎ

a: 1. Wekî gelek alfabeyê zimanê dinyayê, di kurdî de jî tîpa yekemîn a alfabê ye. 2. Nîşana hayret û gazî ye. *A! çiqas rind e. 3. Bi daçekî were dawîya gotinê, mana mîyitiyê dide wê. 4. Were pêşîya pronavê kirdewarê mî, mana xweyîbûnê dide. * A min, a, te, a wan. 5. Ji ew tiştê ku meriv naxwaze levezê wî bigre devê xwe, di şûna wî da tête karanîn. * Filan kes a nebûyî di serê wî da hatiye. 6. Di dawîya hinek kelîman da têt û wî wesfi di wan da rave dide, yanî wan digewirîne xwedan rengdêr. *Zanîn/zana, xwendin/xwenda, westin / westa.

aa: were pêşîya hevokê mana nîdayê dide. * aa! bi vî hawayî bû?

aba: celebek qeftanê lixwekirinê.

Abbasî: albata Abbas bîn Abdulmutalîb e, ku di Iraq û Misrê de xelîfetî kirîye.

nîya: çêbûna têkilîya cinsî.

nîyan: di têkilîya cinsî de livandina mîr.

nîyandî: jina ku bi wê re têkilîya cinsî bûye.

vebirr: tiştê ji tûmî jêvebûye. Bn. beş.

vebirrîn: ganî yan jî mirî, jihevkirina du tiştan. *Zarok ji şîr vebirrî.
* Bizin ji kerî vebirrîn. bn. veqetandin.

hatin vebirrîn: 1. Jihevbûna du tiştan. 2. Rawestina barâna baranê.

- abîyayış:** hereketê tersê bîyayışê.
 *Abiyayışê berî.
- a bîne:** bw. ay bîne, a bîn.
a bînê: bw. ay bînên.
- abîşew:** şewa verê emşewe.
abîşewê: çiyo ke yew şew verê ra mendo.
- abîterşew:** du (di) şewî verê emşewe. bw. bînterşew.
- abîterşewê:** çiyo ke verê du (di) şewan ra mendo.
- abr:** zê keleke û wîrdêkê kelek o.
- abre:** giraneyâ fîraqê ke yew çî tede bêro setiş.
- abrik:** wîrdêkê abrî yo.
- aborî:** bw. ekonomî, îqtîsad.
- abuhawa:** bi eno hawa.
- abû:** ay çîyo ke biyo.
- abû hawa:** bi eno hawa.
- abû Homay:** bi ya Homay.
- abû gore:** bi enî gore.
- abûqat:** bw. wekîl.
- abûqateye:** bw. wekîleye.
- abûqat bîyayış:** keso ke tahsîlê abuqatî bikero. 2. Ayo ke sewbîna mîrdiman bipawo.
- abûqatey kerdiş:** keso ke işê abuqatê bikero.
- abûqat girewtîş:** qabê yew dawarê wekîl tayîn kerdiş
- abûr:** 1. Koç kerdişê teyr û tebûran ref bi ref. 2. Cay lîçikan. * Abûrê lîçikandê mi rind nîyo.
- abûr bîyayış:** koç biyayışeya teyr û tebûran.
- abûrî:** 1. Ay teyrê ke koçber benê.
 2. Yew tewir qertel
- abû semed:** bi eno semed.
- Acem:** 1. Namê Îranijan. 2. Mûzîkê Tirkî de namê yew perdi û meqamî.
- acemî:** 1. Yewdo ke newe dest bi yew karî biko û xerîbê ay karî bo.
- vebûn:** hereketê bervajî bûyinê. *Vebûna derî.
- ew a dî:** nîşandana tiştê duyemîn.
- ewan ê din:** nîşandana piranîya tiştê duyemin.
- şeva çuyî:** şeva berê îşev. bn. şeva bûhûrî.
- bermayê şeva çuyî:** tiştê ku ji şeva çûyî maye.
- bînterşev:** du şev berê îşevê. bn. şevtira dî.
- bermayê bînterşev:** tiştê ku bermayê du ra şev berê be.
- abr:** wek kelekê û piçuktirê wê ye.
- abrê:** giranîya fîraqê ku tiştî têde hatibe wezandin.
- abrik:** piçuktirê abrê ye.
- aborî:** bn. ekonomî, îqtîsad.
- bi vê hawayê:**
- a bû:** ew tiştê ku bûye.
- abû hawa:** bi vî hawayê
- abû xwedê:** bi ya Xwedê.
- abû gore:** bi vî gorê.
- abûqat:** bn. bergir, wekîl.
- abûqatî:** bn. bergirî, wekîlî.
- abûqat bûyin:** kesê ku xwendina abuqatî bîqedîne. 2. Ew ê ku bergirîya yekê dî bike.
- abûqatî kirin:** kesê ku işê abuqatî bike
- abûqat girtin:** ji bo dawekî tayînkirina wekîlekî.
- abûr:** koçkirina teyr û tebûran ref bi ref.
- abûr bûn:** koçbûna teyr û tebûran.
- abûrî:** ewan teyrênu ku koçber in.
- ji ber vê(vî):**
- Acem:** 1. Navê Îranîyan. 2. Di mûzîka Tirkî de navê perde û meqamekî.
- acemî:** 1. Kesê ku nû dest bi karekî bike û xerîbê wî karî be.

- acemî bîyayîş:** vera yew karî
xerîb û xam bîyayîşê.
- acemiyê:** vera yew kar û weziyetî
xerîb û xam biyayışê.
- acemiyê kerdiş:**
- acêba:** bw. gelo. *Acêba geda
ameya keye?
- acêba giran:** bîyayışê yew çî ke
nêpawyo.
- acêb mendîş:** nêpawitişê çiyêk bêwextî.
- acêr:** hetê cêrî, ver bi cêr.
- acêr bîyayîş:** bw. seracêr biyayış.
- acêr de (di):** cêr de.
- acêr de akerdiş:**
- acêr de diyayış:**
- acêr de mendiş:**
- acêr de vengdayîş:** bw. cêra vengdayîş.
- acêr de vengdiyayış:**
- acêr kewtiş:** hetê cêrî de mendîş.
- acêr ra:**
- acêr şiyayîş:**
- acib:** bi zerrba kê bîyayışıya yew çî.
- acibna:** hetê yewî ra acibnayışeya yew çî.
- acibnayış:** bi zerrba kê bîyayışê yew çî.
- acibyaye (a):** çiyo ke bi asayışê xo
ameyo erê kerdiş.
- aciz:** zerrteng, nerehet.
- aciz bîyayîş:** bw. zerrtengeye
kerdiş.
- acizeye:** bw. zerrtengeye.
- acizê bîyayîş:** zerrtengeye biyayış.
- acizê kerdiş:** zerrtengeye kerdiş.
- aciz kerdiş:** zerrteng kerdiş.
- aciznayış:** aciz kerdiş.
- acizyaye(a):** keso ke aciz bîyo.
- acizyayış:** zerrteng bîyayış.
- acor:** ver bi cor.
- acor bîyayîş:** ver bi cor bîyayış.
- acor de:** bw. cor de.
- acor de abîyayîş:**
- acor de akerdiş:**
- acor de dîyayış:**
- acemî bûyin:** hemberê karekî bîyanî
û xam bûyin.
- acemîftî:** hemberê karekî rewşa
bîyanî bûnê.
- acemîftî kirin:**
- acêba:** bn. gelo. * Acêba zarok
hatîye malê?
- acêba giran:** tiştê ku çêbûna wî ne
normal be.
- acêb mayin:** li hember çêbûna tiştekê bêwext
şâş mayin.
- jêr :** bervajê jor.
- berjêr bûn:** bn. serjêr bûn.
- di jêr de:**
- di jêr de vekirin:**
- di jêr de dîtin:**
- di jêr de mayin:**
- ji jêr ve bangkirin:**
- jêr ve hatin bangkirin:**
- berjêr ketin:** ji aliyê jêr ve mayin.
- ji jêr ve:**
- berjêr çûyin:**
- acib:** bi dilê me bûyina tiştekî.
- aciband:** ji alî yekî ve acibandina tiştek.
- acibandin:** begem kirina çêbûna tiştekî.
- acibandî:** tiştê ku bi çêbûna xwe erêni
hatîye dîtin
- aciz:** nexoş, nerehet.
- aciz bûyin:** xweş nedîtina çêbûna
hereketek yan jî tiştekî din.
- acizî:** nexoşî, nerehetî, kesê ku aciz bûye.
- acizî bûyin:** diltengî bûyin.
- acizî kirin:** diltengî kirin.
- aciz kirin:** dilteng kirin.
- acizandin:** aciz kirin.
- acizî bûyi:** kesê ku aciz bûye.
- acizbûn:** dilteng bûn, nexoş ban.
- berve jor:** ber bi jor ve.
- berjor bûyin:** ber bi jor bûyin.
- li jor de:**
- li jor de vebûn:**
- li jor de vekirin:**
- li jor de dîtin:**

acor de mendîş:	li jor de mayin:
acor de vindertiş:	li jor de sekinîn:
acor kerdiş: ver bi cor kerdiş.	li jor de kîrin: ber bi jor de kîrin.
acor kewtiş:	li jor ketin:
acor şiyayîş: ver bi cor siyayîş.	ber bi jor de çûyin:
acor ra: hetê corî de.	ji jor va: alîy jor de.
acûr¹: lat. cacumis. bw. bejik, qitik.	ecûr: lat. cacumîs. bn. tehlîşik, tirozî.
acûr²: yew bêj qitî.	acur¹: celebek ji qitîyan.
acûr³: kîremît.	acur²: kîremît.
acûrpewj: (ayo) we keso ke acuran pewjeno.	acurpêj: ew kesê ku acuran (kîremîtan) dipêje.
açarna: kes yan zî çiyêk apey erşawitiş, agêrnayış.	vegerand: kesekî yan jî tiştekî şûnde şandin. bn. zîvirand, dagerand.
açarnayîş: kes yan zî çiyêk peyser tadayîş.	vegerandin: kes yan zî tiştekî şûnde şandin.
açaryayîş: agêrayîş, peyser ameyîş.	hatin vegerandin:
açaryaye(a): kes yan zî çîyo ke peyser berşawyo.	vegerandî: ew kes yan jî tişte ku şûnde bête şandin.
açî: ziwanê gedan de pirodayîş.	açî: di zimanê zarokan de lêxistin. bw. ec.
açî bîyayîş: ziwanê gedan de pirodyayîş.	açî bûyin: di zimanê zarokan de hatin lêxistin.
açî kerdiş: bw. açî kerdene.	açî kîrin: di zimanê zarokande lêxistin.
açînaye: *May mi herunda gojak açînaya. bw. vawitiş.	veçinî: *Dêya min şûna pişkovê veçinî.
açînayîş: deştena herunda gojake.	veçinîn: diruna şûna pişkovê.
ad: bw. ahd, sowend.	ad: bn. sond.
ad kerdiş: bw. sowend werdiş.	ad kîrin: bn. sond xwarin.
ad û wad bo: bi soz û sowend bo.	ad û wad be: bi sond û soz be.
ad û wad kerdiş: soz û sowend. kerdiş.	ad û wad kîrin: sond û soz dayin.
adar¹: bw. awdar.	adar¹: bn. avdar.
adar²: namê yew vilika wesarı.	adar²: navê kulîlkek biharê.
adaşt: cayo asaye yo durê ma.	wêda: ciyê xuya yê durê me.
adaşt biyayîş: kêra dûrî biyayîş.	wêda bûyin: ji me dûr bûyin.
adaşt de:	di wêda de:
adaşt kewtiş: tay durî kewtiş.	di wêda ketin: hinek dûr me.
adaşt ra:	ji wêda ve:
adaşt ra ameyîş: dûrî ra ameyîş.	ji wê da ve hatin: ji dûr ve hatin.
adaşt vistiş: dûrî vistiş.	wêda avêtin:
adalet: farazîye yê ke hetê tebaxa wayîrê hêz yan jî iqtîdarî ra amey peydakerdiş û şert kerdiş.	adalet: farazîye yên ku ji layê çîna xwedî hêz an jî desthelat ve hatine pêkanîn û pêdivîkirin. bn. dad, dadmendî.
adalet ardiş ca:	adalet bicî anîn:
adalet gêrayîş:	adalet gerîn:

adalet vilakerdiş:	adalet belakirin:
adalet vînayîş:	adalet dîtin:
adalet waztiş:	adalet xwestin:
adamaqlî: çiyo ke bîyayıșeya yê hewce û misteheq bo.	adamaqlî: tiştê ku bûyina wî hewce û di cî da be.
adil: yewdo ke wayîrê adaletî bo.	adiîl: kesê ku xwedî adaletê be.
adilî: adalet çarnayîş.	adilî: adelet gerandin.
adilane: îşo ke bi adalet bo.	adîlane: işê ku bi adalet be.
adirok: <i>lat. anthemis.</i> Yew bêj vaş.	beyare: <i>lat. anthemis.</i> Cûrekî gîya.
adirokê zerencan: <i>lat. arum.</i> Yew bêj vaş.	kişnîg: <i>lat. arum.</i> Cûrekî gîya.
adirokê heşe: <i>lat. crithmum.</i> Yew bêj vaş.	-
adet: *Adetê ma, adetê baw û bawkalan î.	adet: * Adetên me, adetên bav û kalan in. bn. ûrf.
adeti: çiyo ke bîyayışê yê adet ra bo.	adetî: tiştê ku bûyina wê ji adetê be.
adet ra kewtiş:	ji adetê ketin:
adet ra vejyayîş: adetan ra teber hereket kerdiş.	ji adetê derketin: ji derê adetan hereket kirin.
adilnayîş: bw. vindarnayene.	sekinandin: sekinandina livê, bêhereket mayin. bn. rawestandin.
adim kerdiş: bw. lewitnayîş, herimnayîş.	adim kirin: bn. lewitandin.
adimyayîş: xirab bîyayışê û herimya- yişeya çîdêk.	adimîn: xerabûn û herimîna tiştekî.
adir: bw. atas.	agir: bn. atas.
adir bîyayîş: adir girewtişeya yew çî.	agirbûn: 1. Agir girtina tiştekî. 2. Zaf hêrs bûyin.
2. Zaf hêrs bîyayîş.	agir pê ketin: agir pê ketina cîyekî.
adir dekewtiş: adir bi cayêk kewtiş.	agir vêxistin: agir pêxistina tiştekî.
adir deviştîş: adir panayîşê yew çî.	agirî: tiştê ku ji agir be.
adirê: çiyo ke adir ra bo.	agirgan: tifik.
adırgan: kûçlan.	agir gurr bûn:
adir gjî biyayîş: bw. adir gîrri biyayîş.	agir gurr kirin:
adir gjî kerdiş: bw. adir gurr kerdiş.	Agir pê girtin:
adir girewtiş: adir tebîştîş.	agirê gurr: *Kes ji ber agirê gurr nêremeno nareve.
adiro girr: *Yew adirdê gîrrî vera	agir vemirandin:
adir hewnakerdiş:	agir kirin: * Agir di quraman de dimîne. *
adir kerdiş: bw. adir panayîş.	mîna agir: zaf bi hêz bûyin, bi liv bûyin.
Adir qîrmân de maneno.	agir pêxistin: bn. agir vêxistin.
adirî mendîş: 1. Adirê jê bîyayîş.	agir vemirandin:
2. Zaf pêt biyayîş, bi liv biyayîş.	agir vemirin: bn. agir tefandin.
adir panayîş: bw. adir acifnayîş.	
adir peysnayîş: bw. adir hewna kerdiş.	
adir peysiayîş: bw. adir hewna biyayîş.	

adir tebîştiş: adir girotiş, adir biyayış.
adir tefenayîş: bw. adir peysnayîş, adir miraynayış.
adir temirnayîş: *Adirê kuçlanan germ o, erey serd beno.
adir û alawî: * Adir simer ra na, xo da vay ver.
adir û pîya bîyayîş: sivik hereket kerdiş, zaf aktîv bîyayîş.
adir û şewate dekewtiş:

adir û şewate:
adir varayîş: 1. zaf germ biyayış
2. zaf vayê biyayış.
adir varnayîş: zaf vayê kerdiş.

adirvaş: yew bêj vaş o ke weryeno.
adir weş biyayîş:
adir weş kerdiş:
adire: yew nêweşeya çermî.
adırgan: bw. kûcik, kûçlan.
adırge: yew perçê asinî yo, bi ssî ro danê ke pê adir bigrô.
adle: bw. hag *Haga hengûr.
adu: bw. bela
adu biyayîş: bw. bela biyayış.
ada kerdiş:
aşa: bw. aca, ewca, ewra.
aşa de: bw. ewra de.
ajore: bostan yan zî rezô ke şen bibo û bar nêgîra. *Emsar rezê ma ajore biyo. *Bostanê ma ajore biyo. bw. Porik.
ajore biyayîş: nêweşiya ajore biyayîşê.
abî: *şewa tarî bî, berê ma bi xovera abî.
abiyaye: bw akerde.
ake: halê emirdayîşê akerdişî yo.
akerde: bw. abiyaye.
akerdiş: bw. akerdene.
Akinciyan: namê yew dewa ke bi Dîyarbekir ra girêdaye ya.
Akrag: yew mezra Pîranî ya ke Bi dewa Bazbend ra girêdaye ya.

agir girtin: agir vêketina tiştekî.
agir tefandin: bn. agir vemirîn.
agir temirandin: * Agirê kuçlana germ e, dereng sar dibe.
agir û alavî: bn. agir û pêtî * *Agir berda, kayê xo da ber bayê.
-

agir û şewat pêketin: bn. agir û pêtî pêketin.
agir û şewat:
agir barîn: zaf germ bûyin. *Agir berda,
zaf buhayî bûyin: bn. agir barandin, zaf bûhayî kirin.
–
agir xweş bûyin:
agir xweş kirin:
agire: nexweşikî çermî.
agirdan: bn. kûcik, tifik.
danê kevirheste: perçekî hesin e, li sîyê dixin ku pê agir bigre.
zembîl: zembîla mezin ya tirî.
adu: bn. bela.
adu bûyin: bn. bela bûyin.
adu kirin: bn. bela kirin
wê da: li wê derê
li wê derê de:
gewî: bostan yan jî rezê ku şen û geş bibe û ber nede. *Îsal rezê me gewî bûye. *Bostanê me gewî bûye.
gewî bûyin: bi nexweşîya gewî ketinê.
vebû: * şeva tarî bû, derîyê me ji xwe ve vebû.
vekirî:
veke: halê emirdayina vekirinê ye.
vekirî:
vekirin: *derî vekirin.
Akinciyan: navê gundekî ku Dîyarbekirê ve girêdayî ye.
Akrag: navê mezrakî ku bi Bazbendê va girêdayî ye.

- akewt:** vejjayışê rojî yan zî aşme
 * Roj akewt. * Aşm akewte.
- akewtiş:** *akewtişê rojî vîst û çiyer
 seetan ra ray beno.
- albane:** yew bêj def a.
- alabazar:** bazareya ser û vera..
- Alduş:** namê Gergerî yo verên.
- alafiranga:** bi hawa û adetê awrupa.
- alalo:** bw. qurt, şamlî.
- alman:** şaro ke njadê Cermennan
 ra bo û ay keso ke enî şarîra bo.
- almanî:** yew ziwanê Hind-Awrupa
 û şaxê Cermenî yo, ke Almanya,
 Awistirya û tay cayandê Îswîçre de yeno
 qisey kerdîş. 2. Ziwanî ke Alman qisey
 keno.
- Almanya:** welatê Almanan.
- alan:** dor û norê Dêrsim û Pîranî
 de namê yew eşire.
- alaqe:** nizdîyê.
- alaqedar:** bi kar û barêk ra girêdyayış.
- alaqedar biyayîş:** nizdiyey bîde nawitiş.
- alaqedarê:**
- alaqedar kerdîş:**
- alaqnayîş:** bw. leqnayîş.
- alaqnaye:** çiyo ke ameyo
 leqyayış.
- alaqnayox:** ay keso ke çî alaqneno.
- alawitiş:** *Mîr alawitiş. bw. lalitiş.
- alawî:** kila adîrî.
- alawî biyayîş:** kil girotişê adîrî.
- adir û alawî girotiş:** ben. kil girotiş.
- alawî kerdîş:** bw. alawî devistiş.
- alawî bide kewtiş:**
- alawî panayîş:** kil panayîş.
- alatexmîn:** veynayîşo bêhikûm.
- alatrîk:** bw. kehreb, ceyran.
- alaturka:** bi hawa û adetê Tirkân.
- alb:** firaqo darin ke bi qûlp a. bw. elb.
- albik:** hurdêkê alb a.
- alef:** têpîze de werê heywanan.
- helat:** derketina rojê. * Roj helat,
 * Hîv hilhat.
- helatin:** * helatina rojê ji bîst û çar
 seetan carekî çê dibe.
- albane:** celebekî defê ye.
- alabazar:** kesê kû bazarîya ser û bera.
- Alduş:** navê Gergerê yê berê.
- alafiranga:** bi hawa û adetê
 awrupayî .
- elelo:** celebek heywanê kedî kirî.
- alman:** ji njadê Cermenan
 xelkekî û ew kesê ku ji vî xelkî be.
- almanî:** zimanekî Hind-Awrupayî û
 şaxek ji zimanê Cermen e, ku Almanya
 Awistirya û li hinek herêmên Îswîçre
 diaxfin. 2. Zimanê ku Alman pê diaxife.
- Almanya:** welatê Almanan.
- alan:** di der û dora Dêrsim û Pîranê de.
 navê eşirekî.
- alaqe:** kar û barê ku meriv pêra bête girêdan.
 bn. nêzîkayî
- alaqedar:** bi kar û barekî ve hatin girêdan.
- alaqedar bûyin:**
- alaqedarî:**
- alaqedar kirin:**
- daleqandin:** bn. aleqandin.
- daleqandî:** tiştê ku hatîye daleqandin.
- daleqandker:** ew kesê ku tişt dadileqîne.
- helatin:** *Hevîr helatin.
- pêt:** bn. xurî, rivîn.
- pêt pê girtin:** pêt pê ketina
- agir û pêt pê girtin:** bn. xurî pê ketin.
- pêt pê daxistin:**
- pêt pê ketin:** bn. rivîn pê ketin.
- pêt pê xistin:** rivîn pê xistin.
- alatexmîn:** dîtina bêhikûm, bêbiryar.
- kehreb:** bn. elektrik.
- alaturka:** bi hawayê û adetê Tirkân.
- elb:** firaqek darîn ku piranî bi çembil e.
- elbik:** piçukê elbhesk e.
- alef:** bn. put.

- alet:** 1. Çiyo ke pê gûre beno; gaz, Aleta cit. bw. halet, hangaj.
- afat:** bw. felaket.
- afat biyayış:** bw. felaket biyayış.
- afat kerdene:** bw. felaket kerdîş.
- afara:** 1. Gend û gemara ke bindê ciwêñî de mano. 2. Gedê keyî yo peyên.
- afara biyayış:**
- afara kerdene:**
- aferîn:** emir derg biyayış.
- afirnayış:** bw. fijîş, pelaxnayış.
*Hengûr efirnayış.
- afirya:** bw. fijiya, pelaxyâ.
- afiryaya (e):** çiyo ke afiryayo.
- afiryayene:** fijityayış, palixyayış.
- afiyet:** nanî sero yan zî nan werdişî ra pey vajyena û yena ena mana; çiyo ke ti wenê gandê to de bihelyo.
- afiyet bo:**
- afo:** vera jew sucdarî bexş biyayış.
- afo biyayış:** bw. bexş biyayış.
- afo kerdiş:** bw. bexş kerdiş.
- afyon:** ay şîto ke xâşxaş ra nesi ilyeno û kê pê serxoş benê.
- afyonkêş:** keso ke afyon kaşbiko.
- afyonkêşeye:** îşê afyon kaşkerdişeye.
- aga:** derheqê yew çî de wayirê malumat biyayış. * Elm û aga mi bi ameyiştê to çinya.
- agadar:** bw. xeberdar, pê hesyayış.
- agadar biyayış:** bw. xeberdar bûyin.
- agêrayış:** bw. açaryayış. peyser ameyiş.
- agêrnaye (a):** açarnaye.
- agêrnayış:** bw. açarnayış.
- agêryayış:** peyser ameyiş.
- agît:** bw. egît, mîrxas.
- agîti:** agît biyayene.
- agoz:** bw. nesil, parzûn kerdiş.
- agozna:** îşê agozê kerdiş.
- agoznaye (a):** çiyo ke ameyo
- alet:** 1. tişte ku pê iş tê dîtinê: kondêz... 2. gaz, hesk... 2. Berûabu
- afat:** bn. felaket.
- afat bûyin:** bn. felaket bûyin.
- afat kirin:** bn. felaket kirin.
- efara:** 1. Gend û gemara ku di binê bênder da mayî ye. 2. Zarokê malê yê dawîn.
- efara bûyin:**
- efara kirin:**
- aferîn:** emir dirêj bûyin.
- pelaxtin:** bn. eciqandin.
- pelixî:** bn. eciqî.
- pelixî:** tişte ku pelixîye.
- pelixîn:**
- afiyet:** tişte ku tu dixwî pê cîkî te neêşe, hinava teda bihele. bw. noşîcan, jiyan.
- afiyet be:** bn. noşîcan be, jiyan be.
- afo:** hemberê sucdarîyekê bexş bûyin.
- afo bûyin:** bn. bexş bûyin.
- afo kirin:** bn. bexş kirin.
- afyon:** ew şîrê ku ji xâşxaşê dinesile û mirov pê serxoş dibe.
- afyonkêş:** kesê ku afyon bikşîne.
- afyonkêşî:** îşê afyon kaşkirinê.
- aga:** di derheqê tiştekî de xwedî malumat bûyinê.
- *Elm û aga min bi hatina te tune ye.
- agadar:** bn. xeberdar, pêhesîn.
- agadar bûyin:** bn. xeberdar biyayış.
- vegerîn:** di çuyina rîkî da şunda hatin.
- vegerandî:** şûnde hatî, zivirandî.
- vegerandin:** di rîya çûyinê de bi paş ve hatin zivirandin,
- hatin vegeîn:** ji alî yekê din ve hatin zivirandin.
- egît:** bn. mîrxas.
- egîti:** egît bûyin.
- palav:** bn. nesil, parzûn kirin, paravtin.
- palavt:** parzun kir, zelal kir.
- palavtî:** tişte ku hatîye parzûn kirin.

- parzûn kerdiş.
- agoznayîş:** parzûn kerdiş.
- agozyayîş:**
- ahbab:** kesê ke hetê civakî ra pêra têkilîya nizdî viraziyo.
- ahbabê:** bi yewnay ra bîyayîşê tikilîda nizdî.
- ahbabê biyayîş:**
- ahbabê kerdiş:**
- aheng:** pêmendişê û pêameyişeya di çiyan.
- ahlaq:**
- ahmeq:** kemaqil, xînt, xêv.
- ahmeqê:** kemaqilê, xîntê, xêvê.
- ahmeqê biyayîş:**
- ahmeqê kerdiş:**
- ajel:** heywanê ke keye de weye bibî, bw. destî, keyî, kedî.
- Alewî:** keso ke bi mezhebdê Alawîyê ra girêdaye bo.
- alêl:** bw. qertel.
- alikan:** bi Çolemerîk ra girêdaya namê dewêke.
- alimnayîş:** bonder kerdişêya yew çî. bw. musnayîş.
- alimyayîş:** îşê bonder biyayîşêya yew çî. bw. musnayîş.
- alimyaye:** keso ke bonderê yew çî biyo.
- alışk:** * Dapîr mi lew naye alışkda mi ra.
- aloznayîş:** bw. helisnayîş, riznayîş, pûç kerdiş, xeripnayîş, quesnayîş.
* Vilînceyê mi alozya * Firingî ma helisyayî. * Gozê ma pûç bî. * Toraqê ma qesya.
- alozyaye:** bw. helisyaye, rizyaye, xeripyaye, qesyaye.
- alozyayîş:** pûç yan zî xeripyayîşêya yew çî.
- alî:** bw. teraf, het, kinar, paştî.
- alî dayîş:** bw. paştî dayîş.
- alî girotîş:** teraf girotîş, paştî girotîş.
- alîkar :**keso ke îşê a lîkerdişî biko.
- palavtin:** îşê parzûn kirinê.
- hatin palavtin:**
- ahbab:** kesê ku ji alî civakî ve pêre têkiliyên nêzik bêne danîn.
- ahbabî:** bi yekê din ra hebûna têkiliyên nêzik.
- ahbabî bûyin:**
- ahbabî kirin:**
- aheng:** lihev hatin û mînanê hev bûyîna du tiştan.
- ahlaq:**
- ahmeq:** bn. xînt, xêv, kêmhiş.
- ahmeqî:** bn. xîntî, xevî, kêmhişî.
- ahmeqî bûyin:**
- ahmeqî kirin:**
- kedî:** heywanê ku di mal da bêtin xweyî kirin. bn. kedî.
- Alewî:** kesê ku bi mezheba Alewîtyê ve girêdayî be.
- wirxal:** bn. qertel, hulî.
- alikan:** bi Çolemerîkê ra girêdayî navê gundekî.
- elimandin:** hînbûna tiştekî. bn. hînkirin
- elimîn:** îşê hînbûna tiştekî. bn. hînbûyî.
- elimî:** kesê ku hînê tiştekî bûye. bn. hînbûyî.
- gep:** *Dapîra min ramusanevê li gepa min da.
- alozandin:** 1. bn. helisandin, rizîn, pûç kirin. *Benîstê min alozî. * Balîcanê me yên sor helisin. * Gozê me pûç bûn. * Toraqê me qûsyaye.
- alozî:** bn. helisî, pûç, pûcerax, pûç, rizî.
- alozin:** pûçbûn yan jî xeripîna tiştekî.
- alî:** bn. teraf, pişt.
- alî dayin:** bn. pişt dayin.
- alî girtin:** teraf girtin, pişt girtin.
- alîkar :**kesê ku îş ê alîkirinê bike.

- alî kerdiş:** bw. teraf girotiş.
- alîkeyf:** bw. ehlîkeyf.
- alîm:** bw. zanaye.
- Alîsor:** *lat. ptrus.* Yew bêjê mirweyan.
- allu:** bw. alluy.
- allu rokerdiş:** semedo ke yew kar hîna rew bikê qisêyek a, ke qabê gedanê yena vatiş. bw. hî û zûwa.
- alluy qult kerdiş:**
- almast:** yew bêj maddeno bi qîmet o.
- alox:** mîndero ke finenê cildê heran yan zî estoran ver. bw. vermane.
- altun(Au):** yew bêj maddeno bi qîmet o. * Altun wûrdêk o, qîmetê yê vêşî yo. bw. zerr.
- altunaw:** awa altunî..
- altunêñ:** çiyo ke altun ra virazyayo. bw. zerrêñ.
- alûç:** *lat. prunus.* yew bêj fêkî. bw. alûnçe.
- alûçêr:** dara alûçe.
- alwe:** bizêko ke bilewo fekdê yê ra darêk girêdanê, ke enî darî ra vajyeno “alwe”. bw. lewtik.
- alwe bîyayış:**
- alwe kerdene:**
- ame:** waya pî. bw.bîbî, xalê.
- amiza:** lajê ame.
- amkeyna:** keyna amê.
- amaje:** dara serdê berî. bw. serber.
- aman:** 1. Yena mana ardim waştî. *Aman gidîno! 2. Yena mana afo wastî. *Aman, ez rayna nêkena. 3. Yena mana rica kerdişî. *Aman enwa mekê! 4. Yena mana hêrs û aciz biyayış. *Aman mi verad! 5. Yena mana bal kaşkerdişeye. * Aman, baş gedî bewnînê!
- ambar:** cay kermer dekerdişî bw. hambar.
- ame:** *Meyman bi hestor ame.
- Amedye:** Başûrê Kurdistanî de namê yew qeza.
- alî kirin:** bn. teraf girtin.
- alikeyf:** bn. elhîkeyf.
- alîm:** bn. zana, zanyar.
- alîsor:** *lat. ptrus.* Cûrekî hirmîyan.
- avdev:** bn. xwîzî, xazî.
- şilûza:** ji bo ku karekî zutir çê bibe, gotinekî ye ku ji bo zarokan tête gotin. bn. şil û zuha.
- avdev-xwîzî daqurtandin:**
- almast:** celebek maddenê giranbiha.
- alox:** cilikê ku davêjin ber kûrtanê keran yan jî hespan.
- zêr(Au):** cûrekî maddenê giranbi- * Zêr biçûk e, biha giran e.
- zêrav:** ava zêr.
- zêrîn:** tiştê ku ji zêr çê bûye.
- alûçe:** *lat. prunus.* fêkiyek. bn. arûk, hilûzerk, şilor.
- dara alûçe:** dara ku fêkîya alûçê digre.
- bizmik:** karikê ku bimêje bi devê wan ra darekî tête girêdanê ku ji wê darê dibêjin *bizmik*.
- bizmik bûn:**
- bizmik kirin:**
- met:** xwişka bav. bn. bîbî.
- lawmet:** lawê metê.
- qîzmet:** qîza metê.
- serder:** dara ser derî.
- aman:** 1. tête mana alîkarî xwestinê. *Aman gidîno! 2. Tête mana alîkarî xwestinê. *Aman, ez carek dî nakim! 3. tête mana tika kirinê. *Aman wisa nekin! 4. Tête mana aczî û hêrs bûnê. * Aman carek dî neye! 5. Tête mana bal kêşandinê.
- *Aman,baş zarokan binêrin.
- ambar:** cihê alav danînê.
- hat:** *Mêvan bi hespê hat.
- Amedye:** navê qezeyek di başûrê welat de.

- amel:** bw. bawerî.
- amel bide ardiş:** bw. bawerî bide ardiş.
- amel biyayîş:** bw. bawer biyayîş.
- amele:** bw. pale, karker, zahmetkêş. amele bîyayîş: bw. pale, karker û zahmetkêş bîyayîş.
- amel kerdişx:** bw. bawer kerdiş.
- ameleyê:** işê amelyê.
- ameleyê kerdiş:** keda xo rotiş.
- amelet:** hetê doxtorî ra mûdaxale kerdişê birnayîş û newera deştişêya birîna yew nêweşî.
- amelet biyayîş:**
- amelet kerdiş:**
- ameye:** keso ke yewna cara ameyo cayo newe. *Pî mi Mahabad ra ame.
- ameyene:** bw. ameyîş.
- ameyene pêser:** 1. Ameyîş pêser.
- ameyene ra vîr:**
- ameyene sere:**
- ameyene war:**
- ameyene xapênyîş:**
- ameyene werte:**
- ameyene vernî:**
- amên:** bw. dirişt (semedê şitî), mîraz (semedê mîrî)
- amên biyayîş:** bw. amên girotiş.
- amên kerdiş:**
- amênin:** çiyo ke amên biyo. bw. amên kerde.
- amênvaş:** namê yew bêj vaşî.
- Aminî:** Basraf ra girêdaya yew Dewa(mezra) Pîranî.
- amnan:** ciyer demserrana namê yewe. bw. hamnan.
- amnane:** cayo ke amnanan kê şorê.
- amnanêñ:** çiyo ke anman ra mendo.
- amoş:** 1. We keso ke hêrs bibo, bicigiryo û bêhawa xeberî bido û mîrdim yê/ya bi qisandê weşan, lebyayışê reyde vindarno, tira vajyeno amojnî biyo.
2. Heywan wexto ke bi tay liv û tevgeran
- amel:** bn. bawerî.
- amel pê anîn:** bn. bawerî pê anîn.
- amel bûyin:** bn. bawer bûyin.
- amele:** bn. pale, karker, zahmetkêş. amele bûyin: bn. pale, karker û zahmetkêş bûn.
- amel kirin:** bn. bawer kirin.
- ameleyî:** işê ameleyî.
- ameleyî kirin:** keda xwe firotin.
- amelet:** ji alî dixtor ve mûdaxala birîn jêkîrin û ji nû ve dirûtuna birîna nexweşek.
- amelet bûyin:**
- amelet kirin:**
- hatî:** kesê ku ji cîkî were ciyê nû.
*Bavê min ji Mahabadê hat.
- hatîn:**
- hatin berhev:** 1. Kombûn.
- hatin bîr:** bn. Bîrhatin, bîr hanîn.
- hatin serî:**
- hatin jêr:**
- hatin xapandin:**
- hatin holê:**
- hatin pêşî:**
- amên:** bn. haveyn, maya.
- amên bûn:** bn. amên girtin.
- amên kirin:** bn. maya kirin.
- amên kirî:** tiştê ku amên bûye.
- amêngiya:** navê cûrekî giya.
- Aminî:** bi Basrafê ra girêdayî gundek Pîranê.
- havîn:** ji çar demsalan navê yekâ.
- havînge:** cihê ku havînan meriv here.
- havînî:** tiştê ku ji havînê maye.
- amoş:** 1. Ew kesê ku hêrs dibe, dixeyde û bêhawa xeber bide ku û meriv bi lavayî û gotinêñ xweş wî/wê biseknîne, tê gotin ku ew
2. Heywanê ku dema dotin û şîrdayinê,

bêro berdestî kerdiş, tira vanê ameyo
amojî kerdiş. bw. amojnî.

amoj biyayî:

amoj kerdiş:

amsar: serra ke kê tedey. bw. emserre.

amsarêñ: çiyo ke amsar ra mendo.

amsare(a): çiyo ke ena serr mîyan de biyo. *Bizêko (a) amsarre.

amver: ay ke emrê yên seycê bo. bw hamver. bw. hogir.

-an: 1. parekê vêşî kerdişê * şewan, daran, rojan, mérdiman.

ana: wexto ankayên bw. anûha

anasar: çiyo ke enhawa bibo * Mi mîrdimo anasarêñ nêdî

anaşt: bw. naşt, enakiş, enahete, nover.

anaşt ameyîş:

anaşt deyîş:

anaşt kewtiş:

anaşt ra:

anaşt vistiş:

anawa: bw. enahawa.

ancax: bw. bi zor.

ancî: bw. fina, rayna, hewîna.

ancîna: raya didin. Bw. fina, rayna.

anciyayîş: *arda ra anciyayîş.

-ane: yew parek o, ke mana “-lik -lik û -lük” a tirkî dana: Rojane, aşmane, giştane.

anix: lat. *satureja*. bw. zahtire, awîşen.
anka: bw. anûha.

anka ra: ena gam r ana heta.

ankara pey: ena gam ra dime.

ankara ver: ena gam ra ver.

ant: bedilnayışê cadê yew çî.

antiş: 1. Erd ra kaşkerdişê reyd ca bedilnayış *Ciwal erd ra antiş. 2. Mana têkilîda cinsî ya heywanan dana.

* Mayîn her ra antiş. 3. Kar û bar nîşan dana. * Sap antiş. * Bîr ra aw antiş. * Pira antiş (dayış piro).

*Cixara antiş. 4. Zeman nîşan dana. *Eno rayîr çiyer seetî anceno.

antiş cêr: bw. antiş war (diwar).

serhişkî bike, çêleka xwe nemijîne û nehêle bête dotin, bi hinkî tevgeran ew bête berdest kirin, tête gotin *amoş* bûye.

amoş bûyin:

amoş kirin:

îsal: sala ku em têda ne. bn. hemsal.

îsalîñ: tiştê ku vê salê çêbûye.

îsalî: tiştê ku di nava vê salê da bûye. * Karikê îsalî.

hevsal: ew ên ku emrê wan wekhev be. bn. denk, hogir.

-an: 1. parekê pirranîyê. * Daran, şevan, rojan, mîran.

ana: dema nûha. bn. anûha.

ewaha: tiştê ku bi vê hawayê bibe.

*Min merivê ewha nedît.

vir da: bn. rex, nik, hêl, ber.

vir da hatin:

vir da dayin:

vir da ketin:

vir ve: bn. vir da

vir da avêtin:

vê hawayê: vê şeklî.

ancax: bn. bi zor.

carde: ducar bûna tiştekî.

carde: car din.

hatin kişandin: * ji erdê ve hatin kişandin.

-ane: parekekî ye, ku mana “-lik, lik û -lük” a tirkî dide: Rojane, mehane, Salane, giştane.

cahtirî: lat. *satureja*. bn. catir, merze.

anûka: bn. anûha.

anûka ve: ji vê gavê ve virde.

ji nûka pê ve: ji vê gavê şûnda.

berê nûha: berîya vê gavê.

kişand: gûhartina ciyê tiştekî.

kişandin: 1. Cî gûhartina bi erdê ve kişandin. *Çewal erdê ve kişandin..

2. Mana têkilbûna cinsî ya heywanan dide. * Mayîn ji kerê kişandin. 3. Kar û bar nîşan dide. *Sap (oran) kişandin.

* Ji bîrê aw kişandin. 4. Zeman nîşan dide. * Ev rê çar seet dikşîne.

kişandin jêr: bn. kişandin xwar.

antiş cor: bw. antiş dîyar.
antiş pêser: bw. pêser kerdiş.

antiş ver:

antîke (a): çîyo bi qîmet û hêja.

apey: heta pey ser. antiş peyser.

apey biyeyîş: tepa mendîş.

apey dayîş: bw. peyser dayîş.

apey girotiş: bw. peyser girotiş.

apeyser: xeta şiyayîşê de tepa agêrayîş. bw. peyser.

apeyser ameyîş: bw. tepa ameyîş, tepa agêrayîş.

apeyser dayîş: bw. tepa dayîş.

apeyser girotiş: bw. tepa girewtîş.

apeyser kewtiş: bw. tepa kewfîş.

apeyser şiyayîş: bw. tepa şiyayîş.

apeyser tadyayîş: bw. tepa tadyayîş.

aqeliş: bw. qeliş, terk.

aqelişa: bw. qelişa, terka.

aqelişyayîş: bw. qelişyayîş, terkayîş.

aqil: mezg, fam. *Aqilê xoantiş xo ser.

aqilê xo pernayîş: aqil vinîkerdiş.

* Aqilo sivik, baro giran.

aqildar: keso ke aqil bido.

aqildarê: işê aqil dayîşê.

aqil girotiş:

aqilmend: bw. aqildar.

aqitnayîş: çîdê temamî ra yew parce ciya kerdiş * Mi bizê xo bol ra aqitnay.

aqitnayox: keso ke işê aqitnayîşê biko.

aqityayîş: xo bi xo yew ca ra ciya bîyayîş.

aqreb: yew bêj heywano ke bi boçta xwiya jarin reyd kê de dano bw. boçmisas.

ar: cayo ke tede alef danê hey wanandê girdan.

areb: namê yew qewmî û kesê ke ay qewmî ra bê.

arabî: ziwanê areban.

arbûd: lat. medîcago. bw. nefel.

arada: ay ke werê serdê sibay

kişandin jor: bn. kişandin dîyar.

kişandin serhev: bn. berhev kirin bn. kom kirin.

kişandin ber:

entîke: tiştê biqîmet û hêja.

paş-paşve: bn. Şûn da, şûn ve.

paşve bûn: pêşberê pêşteçûnê.

paşve dayîn: şunde dayîn

paşve girtin: bn. şunda girtin.

paş ve: bn. Ber bi paş ve.

paşve hatîn: bn. paşda vegerîn.

paşve dayîn: bn. paşda dayîn.

paşda girtin:

paşda ketin:

paşda çûyin: bn. paş ve çûyin, vegerîn

paş ve zîvirandin:

qeliş: bn. terk.

qelişî: bn. qelişî, terkî.

qelişîn: bn.

aqil: *Aqilê xwe kişandin ser xwe.

aqilê xwe wenda kirin:

aqildar: kesê ku aqil bide.

aqildarî : işê aqil dayînê.

aqil girtin:

aqilmend: bn. aqildar, şêwirmend.

veqetandin: Ji tiştê temam perçekî vebirrîn.

* Min bixinê xwe ji kerî vaqetandin. bn. vebirrîn.

vebirrînkar: kesê ku işê veqetandinê bike.

veqetîn: xwe bi xwe ji cîkî cihê bûn.

bn. cûdabûn

duvpişk: celebek heywan e, ku bi duva xwe ya jehrî bi meriv digre.

afir: ciyê ku têda alef didin heywanên gird.

arab: navê qewmekî û kesên ku ji wê qewmê be.

arebî: zimanê araban.

ket: cûrekî giya.bn. sewere.

aradî: kesê ku xwarina serê sibê

- nêwrdo.
- arada barada:** aradî nêkerde, bi pîzedo vêşan.
- aradî:** werê şewra(serdê sibaye). bw. arayî
- aradî ra biyayîş:** aradî nêkerde.
- aradî kerdiş:** werê serdê sibay werdiş.
- aram:** bw. sebir.
- araw:** ay awa ke cilî tede şiyayê û gemarin bîya * Îşligê Dînoy zî bidê ma yê araw de bikê.
- aray:** *Aray ez ameya Diyarbekir, mi to nêd î. bw afine.
- arazî:** bw ard, hêga.
- arc:** *lat. solanum.* bw. hengûra maran.
- ard:** bw. hard.
- arde:** ay çîyo ke ameyo ardiş.
- ardene:**
- ardin:** ciwalo ardin.
- ardî¹:** sey tozî tanayışêya xele, cew, gilgil û...
- ardî²:** kiryaya erdî. bw. fekçere.
- 2.** Bano ke yew qat bo.
- ard û asmên:**
- ardo ronayış:** bw. ronayış ard.
- ard ra:** çîyo ke har ra bizeliqyo.
- ard ra dayîş:** bw. ard ra rakerdiş.
- ard ra gêrayîş:**
- ard ra kiranciyayîş:**
- ard ra kirantiş:**
- ard şanayış:**
- ardiş:** bw. ardene *Xo reyde ardiş
- ardiş berdiş:**
- ardiş ca:** bw. ardene ca.
- ardiş dinya:** bw. ardena dinya.
- ardiş meydan, hasil kerdiş. **2.** zayıf.
- ardiş pê:** **1.** Di (du) kinarê ke pêvero bê, pêra weş nêbê, beyntarê yên viraştîş. bw. pê ardiş. **2.** Serê di çiyan pê resnayış.
- ardiş teber:** bw ardene teber.
- ardiş ver:** bide nizdî kerdiş.
- naxwarî ye.
- aradî baradî:**
- aradî:** xwarina serê sibê. bn. Xûrinî, sertaştê.
- aradî nekirî:** bn. xûrinî nekirî.
- aratî kirin:** bn. xûrinî kirin.
- aram:** bn. sebir.
- arav:** ev ava ku kinc têda bête şuştun û gemar bibe. *Îşligê Dîno jî bidin em wî bi aravê da bikin.
- ew car:** * Ew car ez hatim Diyarbekirê min te nedît.
- arazi:** bn. erd, zevî.
- tirîya maran:** *lat. solanum.* bn. gîgseg, şevsiber, lewan.
- anî:** bn. hanî.
- yê hatîye anîn:** ew tiştê ku anîne.
- anîn:** bn. hanîn.
- bi arvan:** ew tiştê ku arvan lê bibe. * Çewalê me bi arvan e.
- arvan:** wek tozê hêrandina genim, ceh, garis,...
- devçêre:** kirêya erdê ya çêrandinê.
- erd û ezman:**
- danîn erdê:**
- erdê ve:** tiştê ku bi axê va zeliqî be.
- erdê ve raxistin:**
- erdê ve gerîn:**
- erdê ve hatin kişandin:**
- erdê ve kişandin:**
- erdê ve sipartin:**
- anîn:** bn. hanîn. *Bi xwe ra anîn.
- anîn birin:**
- anîn cî:** pêkanîna tiştê ku pêdiviya. bn. bicîanîn.
- anîn dinê:** afirandîn, anîn meydan, amade kirin. bn. zayîn.
- lihevanîn:** **1.** Du alîyênu ku beramberê hev bibin û bi hev ra xweş nebin navbera wan çêkirin. **2.** Serê du tişten bi hev gihandin. bn. hev gihandin.
- anîn derva:**
- anîn ber:**

- ardış war:** ardış cêr.
- ardış zerre:**
- ardış fekî ver:** bw. hazır kerdiş. hedirnayîş.
- areç:** wextê xebityayîşê awa solin a ke çerm ra vejyena teber. bw. areq.
- aşkere kerdiş:**
- arê bî:** pêser biyayîşêya çidê vilayî.
- arê biyayîş:** bw. pêser biyayîş. biyayîş.
- arê kerdiş:** bw. pêser kerdiş, kom kerdiş.
- arêkerdox:** keso ke îşê arêkerdişê biko.
- arêkerdoxê:** îşê arê kerdişê.
- Arga:** namê yew dew ke Semsûr ra girêdaye ya.
- arêze:** bw. akerde, eşkera.
- aris:** bw. mola.
- arisnayîş:** bw. bûy girotiş.
- arisayîş:** bw. arasyayîş.
- ariş:** zado ke seba nanî ameyo hedirnayîş.
- arîkaran:** namê yew dew ke bi Besnîya Semsûr ra girêdaya ya.
- ariza:** bw. xirabe, cârd kewtiş.
- ariza biyayîş:** xirabe biyayîş.
- ariza dayîş:**
- arizayin:** bw. xirabe.
- arizî:** bw. xûsusî.
- arînge:** lat. *hypericum*. bw. rihê harunî.
- ar kerdiş:** bw. şerm kerdiş, şermayış.
- armenî:** namê yew millet o.
- arnawid:** namê yew millet o.
- Arnuş:** name yew dew ke bi Sincika Semsûr ra girêdaya ya.
- aroş:** Namê yew bêj heywanî yo. bw. arwêş.
- arr!... :** heyret mendîsey nîşan dana.
- arr kerdiş:** heyret kerdiş.
- arreqnayîş :**
- arreqyayîş:**
- arrincî:** wirdî ardan ke sey tozî yê.
- arrincî kerdiş:** sey tozî kerdiş.
- arrincî mendîş:** çiyo ke sey arincî wûrdî bo.
- anîn jêr:** bn. anîn xwarê.
- anîn hindir:**
- anîn berdev:** bn. hazır kirin, amade kirin.
- xwêdan:** dema xebitînê ava bi xwê ya ku ji çerm dertê.
- daxuyanî kirin:** bn. dîyar kirin.
- berhev bû:** berhev bûyina tiştê belav.
- berhev bûyin:** bn. hatin berhev. kom
- berhev kirin:** serhev civandin.
- berhevkar:** kesê ku işê berhevkirinê bike.
- berhevkarî:** işê berhevkirinê.
- Arga:** navê gundekî ku bi Semsûrê ve girêdayî ye.
- vekirî:** bn. aşkera.
- vêsan:** bn. mola, rawestan, bîhnvedan.
- vêsandin:** bn. vewestin, bîhnvedan.
- vêsanîn:** bn. bîhn vedayin.
- genimê aşê:** zadê ku bibe nan.
- Arîkaran:** navê gundekî ku bi Besnîya Semsûrê ve girêdayî ye.
- xirabe:** bn. ariza bûyî..
- xirabe bûyin:** bn. ariza bûyin.
- ariza dayin:**
- ariza bûyî:**
- arizî:** bn. taybetî, xûsusî.
-
- ar kirin:** bn. şerm kirin, fedî kirin.
- armenî:** bn. file. navê milletkî ye.
- arnawid:** navê milletkî ye.
- Arnuş:** navê gundekî ku bi Sincika Semsûrê ve girêdayî ye.
- kevrosk:** navê cûrekî heywan e. bn. kergu.
- arr!...:** heyret mayinê nîşan dide.
- arr kirin:** heyret kirin.
- dan xwêdan :**
- xwêdan dayin:**
- qeraş:** hurê arvanan ku wek tozê ye.
- qeraş kirin:**
- mîna qeraş:** tiştê ku wek qeraş hûr be.

- arsa:** cayo ke qabê avayî viraştişîrê ameyo abirrnayîş.
- arsî:** bw. siya arî, kerra arî.
- arş:** bi bawerîya dînê îslamî gore qatê asmênî yê tew corêن.
- arû:** lat. *cucurbitaceae*. bw. xiyar.
- arûdu:** adir û ay çî ke adirî ra dim yeno.
- arûg:** lat. *prunus*. bw. hêrûg, zerdele.
- arwançî:** ay keso ke ayrî ver de maneno.
- arwanciyeye:** îşê arwançiyeye.
- arye:** bw. ayre, arî.
- arz û eyal:** bw. gede û gude.
- asa¹:** bw. diya, vîniya.
- asa²:** bw. çogan, çokan, çangil.
- asabî:** xuyteng.
- asan:** 1. rehet, rehetey * bi asaney ez şena vejya enî koy ser.
2. Weş biyayışeya mérdimê nêweşî * Keyna to asan bî?
- asan biyayış:**
- asanê¹:** şagirt asanê hostay keno. bw. teqlît.
- asanê²:**
- asan kerdiş:** bw. rehet kerdiş.
- asan yetiş:** bw. rehet yetiş.
- asan vindertiş:** rehet vindertiş.
- asan weçinayîş:**
- asaye:** çiyo ke bi çiman kê veynê.
- asayış:** bw. asayene, veynayış, dîyayış.
- asê:** 1. Cayo berz û koyin ke vêr nêdo. * Cay keydê ma asê yo.
2. Mérdimo ïnadker û serewişk.
- asê biyayış:** wişk bîyayış, ïnad kerdiş.
- asê gêrayış:** cayo berz û koyin ra gêrayış.
- asê kerdiş:**
- asê û sext:** * Koy Sîpanî yew koyo asê û sext o.
- ashabe:** ay kesê ke meclîsê Hz. Muhammedî de ca bigîrê.
- asin(Fe):** yew bêj madden o.
* Asin caweno, paxir rokeno.
- arsa:** cihê ku ji avayî çêkirinê ra hatiye veqetandin.
- siya aşê:**
- arş:** li gor bawerîya dînê îslamî qata ezman yê herî jorîn.
- xiyar:** bn. xirtik, cehik.
- arûdu:** agir û ewan tiştên ku du agir têن.
- êrûg:** lat. *prunus*. bn. şêlare, zerdele.
- aşvan:** ew kesê ku li ber aşê dimîne.
- aşvanî:** îşê aşvanîyê.
- aş:** cihê ku genim tê hêrandin û dibe arvan.
- zar û zêç:**
- xuya:** bn. xuya bû.
- baston:** bn. gocel, gopal, çotik.
- asabî:** bn. xuyteng.
- hêsan:** 1. rehet, rehetî. *Bi hêsanî ez dikarim derkevîm serê çiyan. 2. Başbûna kesê nexweş. *Qîza te asan bû.
- hêsan bûyin:**
- teqlît:** wek wî rava dana deng û liva yekê din.
- hêsanî:**
- hêsan kirin:**
- hêsan derxistin:**
- hêsan sekinîn:**
- hêsan berhev kirin:**
- xuyayî:** tiştê ku bi çavan bête dîtin.
- xuyabûn:** tiştê ku tê dîtin. bn. bînayîn, dîtin.
- asê:** 1. ciyê bilind û çiya ku rê nede. * Ciyê mala me asê ye. 2. merivê ïnadker û serhişk.
- asê bûyin:** bn. ïnadkirin.
- asê gerîn:** di ciyê bilind da gerin.
- asê kirin:**
- asê û sext:** *Çiyayê Sîpanê çiyakî asê û sext e.
- ashabe:** ew kesên ku di meclîsa Hz. Muhammed da cî bigrin.
- hesin: (Fe):** cûrekî madden e.

asinên: ay çiyo ke asin ra bo.	hesinî: ew tiştê ku ji hesin be.
asingaz: alet-awdewat.	hesingaz: alet-awdewat.
Asingiran: yew dewa Şîwelan ke Çolemerîk ra girêdaye ya.	Asingiran: gundeîkî Şîwelanê ku bi Çolemerîkê ra girêdayî ye.
asinkar: bw asinker.	hesinkar: bn. hesinker.
asinkerê: karê asinkarê.	hesinkerî: karê hesinkerî.
asîr: bw. bêname.	bênav:
asmên: bw azmîn.	asîmên: bn. ezman.
asmênê fekî:	devezman: bn. banê dev, panîka dev. kama dev.
asnaw: bw. aznak. asnawkerê	ajne: bn. avjenî, soberî, melevanî.
asnawber: bw. asnawker.	ajneber: bn. ajneker, melevan.
asnawberê: karê asnawe kerdiş.	ajneberî: bn. ajnekerî, melevanî.
asnaw kerdiş:	ajne kirin: bn. avjenî kirin.
asnawker: bw. asnawber.	ajnevan:
aso: verê vejyayışê rojî destbidekerdişê surbiyayışêya hewrî.	berbang: berê derketina rojê destpêka sorbûna ewrê.
aspar: keso ke hestor xar bido.	siwarî: kesê ku hespê bide bazdanê.
aspize: Zool.(pediculus) yew bêj kêzik. bw. espij, aspic-espic	spî: Zool. (pediculus). cûrekî kêzik.
aspezin: keso ke aspizî pira bibê.	bi spî: kesê ku bi spî be.
ast: leyîra xezal.	xifş: têjika xezalê.
astanik: bw. sanik, destanik.	xeberojk: bn. çîrok.
astar: cafuno teniko ke bindê cilan,... de bêro deştiş. *Astarê jê ridê jêra vayêr o.	astar: cafunê tenikê ku li binê kin can,... da bête dirûtin. * Astarê wî ji rûyê wî bihatir e.
astare: aşm û rojî ra teberêr ay cismê ke asmêna yê.	sitîrk: ji xeynê hîv û rojê cismên li ezmanan.
Asûr: yew xelk û dewleta ke binkî û verênê Mezopotamya yê.	Asûr: xelk û dewletekî ji runiştovanên gelek kevnare yê Mezopotamya.
Asûrî : şarê Asûrî yan zî ziwanê Asûrî. 2. Ju (jew) bêj hengûr * Hengûra Asûrî.	Asûrî: xelkê Asûrî yan jî zimanê wan. 2. Celebeke tirî. *Tirîya Asûrî.
asus: zaf waştiş û qayil biyayîş.	azwerî: pirr daxwaz kirin.
aswas: bw. xof. * aswase kewt zerrda mi ser.	sawîr girtin : bn. xof girtin.
aswasî girotiş: bw. xof î girotiş.	vedan: karê vedanê. bn. kolandin.
aşanayış: karê aşanayışê. bw. Kenayış.	vedandî: bn. kolandî.
aşanaye: bw. kenaye.	hatin vedan:
aşaniyayış:	vedankar: bn. kolînekar.
aşanayox:	aşêf: ew giyayê ku di nava ziyanan (çandinî) da derkeve. *Ziyanê me ev sal bi aşêf in.
aşef: we vaşo ke miyandê ziyanan de vejyo. * Ziyanê ma amsar aşefin î.	

- aşêf biyayîş:**
- aşêfin:** ziyanô ke aşêf tede vêşî bo.
- aşêf kerde:** ziyanô ke aşêf bîyo.
- aşêf kerdiş:**
- aşik:** bw. mitrib.
- aşikeye:** bw. mitribeye.
- aşikey kerdiş:** bw. mitribeye kerdiş.
- aşıq:** bw. heskerdox.
- aşıq biyayîş:** bw. zerr dekewtiş.
- aşit:** pê ameyîş.
- aşit biyayîş:** bw. pêameyîş.
- aşanayış:**
- aşanayox:**
- aşit kerdiş:** pê ardişeya di kinarê ke pê weş nêbê.
- aşîr:** bw. kedik. meşka şinik.
- aşiret:** yew şeklê rêxistin bîyayışê û sazuman cîvakî (şarî).
- * Îl yeman, beg yeman?
- aşkawnaye:** * kûrikê (pûçê) mi eşkawya yo.
- aşkawnayîş:** cêrakerdişeya çiyo ke bi rês ameyo viraştiş.
- aşkawyayîş:**
- aşkera:** çiyo ke diyar bibo.
- aşkera biyayîş:** yew çiyo ke her kes pê bihesyo.
- aşkera kerdiş:** her kesî pê hes nayîş.
- aşme:** bw.mange, haşme.
- aşme girêdyayîş:**
- aşm gêryayîş:**
- aşnawitiş:**
- atif:** wirdêkê gûşedê hengûre. bw. zonqile.
- atle:** bw. mola.
- atle dayîş:** bw. mola dayîş.
- avbî:** Sincika Semsûr ra girêdaya namê yew dew.
- avdal:** bw. evdal. *Evdalê humay.
- avdest:** bw. desmaj.
- avdestxane:** cayo ke desmaj tede gêryeno. bw. kinefxane.
- avdêrî:** yew bêj hengûra ke bena heşkijî.
- aşêf bûyin:**
- bi aşêf:** ziyanê ku aşêf têda zêde be.
- aşêf kirî:** ziyanênu ku hatine aşêf kirin.
- aşêf kirin:**
- aşik:** bn. mitrib.
- aşikî:** bn. mitribî.
- aşikî kirin:** bn. mitribî kirin.
- aşıq:** bn. evîndar, dilketî.
- aşıq bûn:** bn. evîndar bûn.
- aşitî:** bn. peyman, li hev hatin.
- aşitî bûn:** bn. peyman pêkanîn.
- kolandin:**
- lêkolînvan:**
- aşitî kirin:** pêkanîn peymana du alîyên ku bi hev ra aşt nîn in. bn. peyman çekirin.
- aşîr:** bn. eyarşîrk. meşka piçuk.
- aşîretş :** şeklek rêxistinbûn û sazumana cîvakî.
- * Îl yeman, beg yeman?
- verşandî:** bn. hevda xistî.
- verşandin:** hevda xistin.
- hatin verşandin:** bn. hatin hevda xistin.
- aşkera:** tişte ku diyar bibe.
- aşkera bûn:** bn. diyar bûn.
- aşkera kirin:** bn. diyar kirin.
- meng:** bn. heyv.
- girêdayina mengê:**
- hîv gerîn:** bn. gerîna hîvê.
- bihîstîn:**
- cêrik:** piçukê gûşiyê tirî.
- vêsin:** bn. mola bihn vedan, rawestan.
- vêsa xwe girtin:**
- avbî:** ji Sincika Semsûrê va girê dayî navê gundekî.
- avdal:** bn. evdal, reben. *Evdalê xwedê.
- avdest:** bn. desmêj.
- avdestxane:** cihê ku desmêj têde tê girtin. bn. avrêj.
- avdêrî:** celebek tirî ye, ku dibe mewîj.

aver: bw. raver.	pêş: bn. pêş, ber.
aver ameyîş:	pêş de hatin:
aver berdiş:	pêş de birin: bn. pêste birin.
aver dayîş:	pêş de dayin:
averê: bw. nizdiyê.	pêşanî: bn. nêzîkayî.
aver girotiş:	pêş de girtin:
aver kewtiş:	pêş de ketin:
aver qise: bw. vatişê vernî.	pêşgotin: bn. gotina pêşî
aver şiyayîş:	pêşde çûyin:
aver vetiş:	pêş de derxistin:
aver vindertiş:	pêş de sekînîn:
aver vistiş:	pêş de avêtin:
avis: bw. digan, hor, awra, bi bar.	avis: bn. dukan, dukan.
avis biyayîş: digan, hor, awra, bar ra biyayîş.	avis bûn: bi bar bûyin, hamile bûyin.
avisê: halê diganey.	avisî: rewşa avisiyê.
avis kerdiş:	avis kirin: hamile hiştin.
avis mendîş:	avis mayin: bn. hamile mayin
aviste: çiyo ke ameyo ravistiş. bw.raviste.	raxistî: tiştê ku hatiye raxistin.
avistiş: bw. ravistiş.	raxistin:
avistayîş:	hatin raxistin:
avlêr: yew bêj dar. bw. vilayêr, xarbêr.	bî: navê celebek dar e.
avramî: yew fekê ziwanê Kurdî yo, ke başûrê walatî de qesey beno. bw. hewremanî, hewramî.	avrâmî: devokek zimanê Kurdî ye ku di başûrê welat da tête axaftin. bn. Hewremanî.
avrêk: Beytûlşebab ra girêdaya dewêka Çolemerîke.	avrêk: bi Beytûlşebabê ve girêdayî gundekî Çolemerîkê.
avê: wexto ke cirrne de hemtî kûwenê, mîrkût pirodayîş de hemtî çala cirrne ra vila bena, eger dor norê cirrne de ay hemtî gezî reyd pêser bo newera debo cirrne, ay karî ra vajyeno <i>avêdayîş</i> .	dayin ber: dema ku li ber dankutê da her dan tête kutandin, bi her lêxistina mîrkutê ra dan ji dankutê derdikeve û belav dibe, eger der û dora dankutê da ew dan bi dest û sîvnik bête berhevkirin û carde bêxin cirrnê, ji vê karî ra tê gotin <i>dayin ber</i> .
*Mehtî avê bide.	dayin ber:
avê dayîş:	afsûn: bn. sihêrbazî.
avsêm: bw. sihêrbazê.	afsûn bûyin: bn. sihêr bûyin.
avsêm biyayîş:	afsûn kirin: Sihêr kirin.
avsêm kerdiş:	avşo: ava ku ji ber şusstinê da bimîne.
avşo: awa ke şitişî vera bimano.	şikalok: ev tiştê avî yê ku bi tiştan ra bizeliqe.
avzêlek: çiyo awino ke cayan ra bizeliqyo.	şikalokîn: ev tiştê ku bi cîkî ra bizeliqe.
avzêlekin: yew çiyo ke cay ra biziliqe.	avzê: çavkaniya avê ya Biharê çê dibe û ber bi havînê diçike. bn. çavkanî, hekoke.
avzêm: çimey awa ke wesarı virazyo û ver bi amnanî ra peyswo. bw. çilunik.	

avzêmik: bw. çilunik.	avzêmik: çavkaniya avê yê piçuk.
aw(H₂O): *Awa bîrî, bîrî rê cal a. *Awa hêdî hêdî ma ecêbe tira dî.	av(H₂O): *Ava bîrê bi bîrê tehl e. *Ava hêdî hêdî me ecêb jê dî.
awa bûyin: awa ke bûy dekewta.	ava genî: ava ku bîn ketiye. bn. ava bîno.
awdo: doyo ke zaf awin bo.	avdew: dewê ku pirr avî be.
awa firaqan: awa ke pê firaqî şîwyayê.	ava firaqan:
awa germ: awa germe.	ava germ:
awa goştî: awa ke goşt tede pewjiya wo.	avagoşt:
awa gulan: bw. qolonya.	ava gulan: bn. qolonya
awan: 1. Wareyo ke tede keye û ... ameyo viraştiş. * Datkeyna mi xo rê bano newe awan kerdo. 2. Èreyan der vinîbiyayışê rojî. *Roj şî awan. * Roj bi pirjine nêlimyeno.	ava: 1. Warê ku têda xanî û hwd. hatine çêkirin. * Pismama min ji xwe ra xanîkî nû ava kir. 2. Èvaran winda bûna rojê. *Roj çû ava. * Roj bi bêjingê nayê veşartin.
awan biyayış: bw. virazyayış.	ava bûn:
awan kerdiş: bw. viraştiş.	ava kirin:
aware¹: bar kerdiş; ca û waredê xo ra aqityayış.	aware: koçber bûyin; ji cî û warê xwe veqetîn.
aware²: 1. Keso ke bê keye û serserî bo. *Cîranê ma aware aware gêreno. 2. Veng ra vejyayış. *Ez bêla sebeb aware biya, çew néame bî.	aware: 1. Kesê ku bê mal û serserî bimine. *Cîranê me aware aware digere. 2. Ji berbayî, hawante. *Ez ji berbayî aware bûm, kes nehatî bû.
aware biyayış:	aware bûn: ji berbayî hatin.
aware kerdiş:	aware kirin: ji berbayî kirin.
awat: bw. hêvî.	hêvî:
awa werî:	ava vexwarinê:
awaz: bw. veng.	awaz: bn. deng.
aw birrnayış:	av birrîn:
aw biyayış:	av bûyin :
awdar: bw. awdayox.	avdar: kesê ku av bide cîkî.
awdaye: cayo ke aw diyayo.	avdayî: ciyê ku hatiye avdanê.
awdayışê: işe awdayışê.	avdan: işe avdanê.
awdelan: namê yew dewda Pîranî.	awdelan: navê gundekî Pîranê.
aw de şiyayış: pêlandê aw ver kewtiş.	avê de çûyin: li ber pêlên avê ketin.
aw de xeniqayış:	avê de xeniqîn :
awdiz:	avdiz: -
awekî: têvera şiyayışêya deştena du(di) tegelan.	xudîk: bn. neynik.
awêñ: bw. neynik, nînik, nîlik.	avgêr: cihê ku av têde bête girtin.
awgêr: cayo ke aw tede pêser bo.	avgêrik: bn. girdav, gerînek, gêjik.
awgêrik: bw. dordorî.	av girtin:
aw girotîş:	

- awin:** çiyo ke aw tede vêşî bo.
awinkî: çiyo ke sey (zê) aw bo.
awîşen: bw. zahtire.
awke: cayo ke mérđim tede serê xo şiweno. bw. awkoke, çerx, hemam.
aw kewtiş: yew bêj nêweşey.
awle: bawer, ïnan.
awlê: bw. mîrkûtok.
aw pede kerdiş:
aw pede şiyayış:
aw pirokerdiş:
awra: heywana ke bi pîze nêweş biba. bw. avis.
awra biyayîş: heywana ke bi pîze nêweş menda.
awra kerdiş: heywana ke avis menda.
awrêj: cayo ke tede mîz yena kerdiş. bw. kinefe.
aw rişnayîş: 1. Mîz kerdiş. 2. Aw vila kerdiş.
awrre: mîwa ke turê ya bindê ardî ra derg bo û kişa ya de biçikyo qabê ronayışê yewna mîwe.
awrre kerdiş:
Awrupa: hîrê qitandê dinyara yew.
Awrupayî: sey Awrupa biyayîş.
aw şimitiş:
awta: bw. Etiya.
awtanayîş:
awtano:
aw vetiş:
aw xo ro kerdiş: serê xo şitiş.
awxî: bw. axuy, jar.
aw xo sero zelel kerdiş: erey kewtiş, mendîş, wextê xo de nêameyîş.
ax: 1. wextê tûkerdişî vengo ke qirik ra vejyeno. 2. Mana nîda(gazî) dana.
 *Ax li mino! *Ax antiş..ax!
ax kaşkerdiş:
ax û aman:
ax û wax:
ax û wax bîyayîş:
avî: tiştê ku av têda zêde be. bn. bi av.
avekî: tiştê ku wek avê be.
merze: lat. *satureja*. bn. catir, merze.
hemam: cihê ku meriv têda serê xwe dişu. bn. çalav, serşok.
avê ketin: cûrekî nexweşî.
bawer: bn. ïnan.
pizik: bn. pirzik, xişrûk.
av pêde kirin:
av pêde çûyin:
av lêkirin:
avis: heywan ku bi zik nexweş be.
avis bûn: heywana ku bi hamila xwe nexweş be.
avis kirin: heywana ku hamile hatiye hiştin.
avrêj: cihê ku têda mîz tête kirin.
av rijandin: 1. Mîz kirin. 2. Av belav kirin.
kebs: mîwa ku tûrê wê ji binê erdê ve bête dirêjkirin ji bo çikan mîweke nû.

kebs kirin:
Awrupa: ji sê qiteyên dinyayê yek.
Awrupayî: mina Awrupa, wek Awrupa.
av vexwarin:
vêra: bn. li vir.
wêrandin:
diwêre:
av derxistin:
av li xwe kirin: serê xwe şuştun.
axu: bn. jar.
pirrr dereng ketin:

ax: 1. dema tif kirinê dengê ku ji qirikê dertê. 2. Mana nîda (gazî) dide. *Ax gidno! * Ax li mino!
ax kêşandin:
ax û aman:
ax û wax:
ax û wax bûyin:

ax û wax kerdiş:	ax û wax kirin:
axa: keso ke wayîrê har û erdê vêşî û hûkmî bibo.	axa: kesê ku xwedî erd û axa zêde û hûkmê bibe.
axayê:	axayî:
axayê biyayîş:	axayî bûn:
axayê kerdiş:	axayî kirin:
axbandir: bw. xazlig, mezeleq.	axbandir:
axbet: bn. peynî. * Axbeta enî gûrî baş niya.	aqîbet: bw. dawî. *Aqîbeta vê karî baş niye.
axbet sere de ameyîş:	aqîbet ser da hatin:
axikan: Besnîya Semsûr ra girêdaya namê yew dewe.	axikan: bi semsûra Besnî ve girêdayî navê gundekî.
axdikan: Besnîya Semsûr ra girêdaya namê yew dew.	axdikan: bi semsûr Besnî ra girêdayî navê gundekî.
axir: bw. peynî, netîce.	axir: bw. dawî, netîce.
axirê: peynî de, netîce de.	axirî: netîca dawî.
axirzeman: peyniya zemanî.	axirzeman: dawîya zemanê.
axîn: bw. hesret.	axîn: bn. ax kişandin.
axpîn: hara hewl a ke zad vêşî bido.	axpîn: xaka(ax) baş a ku zad zêde dide. bw. axpîr.
axret: bi gora bawerîya dînê îslamî mergî ra pey, dinya bîn de heyato ke newe destbide biko.	axret: li gor bawerîya dînê îslamî pişte mirinê ew jiyana ku nû dest pê dike.
axretê:	axretî: li gor bawerîya dînê îslamî jiyana pişti mirinê.
axtirme: qantiro nerî bw. yaxtirme.	qantir: bn. hêstir.
axu: bw. awxu, jar.	axu: bn. jehr
axu biyayîş: bw. jar biyayîş.	axu bûn: bn. jahr bûn.
axu rokerdiş: bw. jar kerdiş.	axu verişandin:
axur: Ca û bano ke heywan tede stare beno.	axur: bw. pange.
ay!¹: 1. Vera dejayîşî, vengo ke bêhemt kêra vejyo. 2. Zamîrê nîşan kerdina kesê hîrine.	ay!: ji ber êşandinê dengê ku bêhemtê ji meriv derkeve.
aya: 1. Mana nîda dana. bw. acaba, gelo. 2. Zerfa nîşanê nawitişê çidê makî.	gelo: bn. acaba.
ayam: hewra û pankey. bw. eyam. *Ayam weş o.	ayam: rewşa hawayê. *Ayam xweş e.
ayan: bw. eşkera, vera çiman.	aşkera: bn. berçav.
ayan beyan: bw. alem aşkera.	alem aşkera: ber çavê hemu xelkê, ayan beyan
ayan biyayîş: bw. aşkera biyayîş.	aşkera bûyin: bn. berçav bûn.
ayan kerdiş: bw. aşkera kerdiş.	aşkera kirin:
ayar¹: meşka toraqî.	ayarşîrk: meşka toraqê.

ayar²: du çiyan yan zî gûran pêardiş.
ayar biyayîş: pêameyişêya du çiyan.
ayar kerdiş: pê ardlîşêya du çiyan.
ay bîn:
ayca: bw. weca, ewca.
ayet: her rêza sureyanê ke Quran anê meydan.
ayî: ziwanê gedan de rakewtiş.
 bw. lorî. ela, lala.
ayî biyayîş:
ayî kerdiş:
ay ke:
aynan: zemîrê nîşandayışê vêşanîye.
aynetî: laletayn.
Ayneto: Diyarbekir ra girêdaya namê yew dewe.
ay ra:
ayre: cayo ke tede ariş tanyeno
ayo: zemîrê kesdê hîrimî.
az¹: nesil, qirn.
az²: dara ke pindê ya abiyo. bw. xilfe
aza: paştgêrandê muxtarîra yew. **2.** Endam.
azayê: işê azayan.
azeb: keso (a) nêzewicyaye (a).
azab: merdişî ra dime ceza ke axirete de bêro vêniyayîş.
azab antiş: ceza kaşkerdiş.
azab dayîş: ceza girotiş.
azab kerdiş: zahmet bide dayîş.
azad: keso ke xwiser bo.
azad biyayîş: xwiser biyayîş.
azadê: xwiserê, serbestiyê.
azad kerdiş: xwiser kerdiş, serbest kerdiş.
azan: dînê îslamî de qandê nimaj kerdişîrê veyndayışê melay.
azar: bw. jan, dej.
azeryon: lat. caltha. Yew bêj vaş.
 bw. mexmorka zongî.
azgilêr: lat. *quercus*.

ayar: du tiştan yan jî işan lihevanîn.
ayar bûn: lihev hatina du tiştan.
ayar kirin: lihev anîna du tiştan.
ewê dîf:
ew cî:
ayet: her yek hevoka sureyên ku ji wan Quran pêk tête.
lorî: Di zimanê zarokan da raketin. Bn. elo.
lorî bûyin:
lorî kirin:
ewê ku:
ewan: zemîrê nîşandana pirrjimarı.
bi rasthatî:
Ayneto: navê gundekî Diyarbekir ve girêdayî
ji ber wî:
aş: ciyê ku têda genim tête hêrandin.
ew: zemîrê nişandana kesê sêyemîn.
nifş: bn. nesil, nifş, role.
aj: pişkifîna darê. bn. çûz, firajî, şiv.
aza: ji alîkarân muxtar yek. **2.** Endam.
azatî: işê azayan.
azeb: kesê nezewicî.
azab: piştê mirinê di axiretê da ceza ku bête dîtin.
azab kişandin: ceza dîtina piştî mirinê.
azab dayîn:
azab kirin: zahmet pê dayîn.
azad: kesê ku li xweser be. Serbest.
azad bûn: li xweser bûn.
azadî: ba. serxwebûn, serbestî.
azad kirin: xweser kirin, serbest kirin.
azan: di dînê îslamî da ji bo nimêjkirinê banga mele. bn. bang.
jan: bn. êş.
 -
dara çolik: lat. *quercus*.